

Den fromma fru Signhild på sotesäng låg,
dess avsked herr Esbjörn så smärtsamt sårar.
Låt, sade hon, ej sorgen nedslå din håg,
mig plåga långt mer än min död, dina tårar. ---

Liungman 444 s. 1-3

Fru Signild den sköna på sotesäng låg,
dess bortgång herr Essbir så smärtsamt sårar ---

Ör, Dls.

IFGH 778 s. 38-42

Den fromma fru Signhild på sotesängen låg
och Esbjörn dess avsked så gruveligen sörjde.
Han sade: Låt sorgen ej nedslå din håg,
det grämer mig mer än min död dina tårar ---
Med noter.

Lerdal, Dls.

IFGH 1013 s. 1-5

Den fromme fru Signhild på sotsängen låg.
Dess avsked herr Esbjörn så smärtesamt sårar
"Låt" sade hon, sorgen ej nedslå din håg!
mig plåga långt mer än min död dina tårar ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 33-37

Det hände på ett ställe allt uti ett land,
Fru Edla blev döder från sina tre små barn.
och barnen de fråga sin fader om lov,
om de finge gånga till sin moders grav ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 89-90